

La Revolució Americana: estat de la qüestió

Abstract: The American Revolution is one of the most important events in the world's history and it's, with the French Revolution, one of the evidences that shows the transition between the Early Modern History and the Modern History. The struggles that happened between 1775 and 1783 are well known but it's interesting to study and analyze the different points of view and the different interpretations of the historians during history about this period.

The purpose of this work is to analyze the different historical tendencies and compare each one with the others, focusing on the most important historians of each tendency and their best works and books.

The Wigh historians and the Neo-Whig historians, with their differences, have a common trait that's try to explain the Revolution through its ideals, and make them the main explanation about why the Revolution happened. Progressives and Neo-Progressives, with their differences also, are trying to explain the Revolution not using romantic ideas but using numbers, statistics and the study of the society. Imperialists have another point of view, they interpret the revolution as a lack of understand between the British and the Americans where no one is guilty of tyranny nor evilness.

Keywords: revolution, historiography, ideal, tyranny, society.

Prefaci

“Què s'entén per la revolució? La guerra? Això no era part de la revolució, sinó que era només un efecte i un conseqüència d'aquesta. La revolució estava en la ment de la gent ja entre 1760 i 1775, en el curs de quinze anys abans que una gota de sang fos vessada a Lexington. Els registres de les tretze legislatures, els fulletons, els diaris en totes les colònies, han de ser consultats durant aquest període, per determinar els passos pels que

l'opinió pública es va il·luminar i es va informar sobre l'autoritat del Parlament sobre les colònies.”¹

Per a John Adams la revolució no va ser tant sols la guerra. La guerra havia accelerat la revolució així com el trencament amb Gran Bretanya permetent a Amèrica desenvolupar-se més lliurement. Però la revolució en si mateixa engloba un canvi en la mentalitat, noves idees sobre la condició de la gent, com interactuar uns amb els altres així com amb el seu govern. “Aquest canvi radical en els principis, opinions, sentiments i afeccions de la gent”, diu Adams, “van ser la veritable Revolució Americana”.

Segons Adams la revolució va ser un moviment pels ideals de la que seria la nació Americana però va ser realment això que va moure a la gent a revoltar-se? Eren justificades les seves queixes i preocupacions? Eren lícits els seus objectius? La historiografia sobre la Revolució Americana s'ha compostat i es compona per diferents factors. Les revolucions en general són fets complexos i tumultuosos que donen lloc a diferents interpretacions i punts de vista. L'historiador ha de decidir quin grup de població, quin grup social o quines condicions o forces han estat més importants i consegüentment les emfatitza en la seva recerca. L'historiador ha de treure conclusions de l'evidència que situa i analitza. L'historiador a més pot estar influenciat per altres historiadors, per els seus valors i la seva visió social o per les seves idees polítiques. Com en tota la història, la història de la Revolució Americana ha canviat i evolucionat al llarg del temps. Valors i actituds han canviat així com també han canviat els mètodes d'investigació i recerca. Diferents escoles de pensament han sorgit i s'han convertit en referència en l'estudi i la interpretació, i de la mateixa manera també han desaparegut o han fet un pas enrere essent substituïdes per un altre corrent de pensament.

Aquest treball tracta sobre les diferents interpretacions de la Revolució Americana centrant-se principalment en tres grans corrents de pensament i interpretació; l'escola

---

1 Fragment d'una carta de John Adams a Thomas Jefferson enviada el 16 de Juliol del 1814.

²Whig; l'escola ³Imperial i l'escola ⁴Progressista concretant encara més en els autors més destacats de cada corrent de pensament: ⁵George Bancroft i ⁶Bernard Bailyn; ⁷Charles McLean Andrews; ⁸Merrill Jensen i ⁹Gary Nash. Tanmateix ja que la bibliografia d'aquests autors és força extensa el treball en qüestió analitza unes obres concretes d'aquests autors, i encara més, uns temes concrets en aquestes obres, temes que en cada apartat, que representa cada autor, s'aniran repetint, valorant i comparant. Els temes són "La motivació de la revolució", "El paper del bàndol Americà", "El paper del bàndol Britànic" i "El caràcter de la revolta".

-
- 2 La corrent historiogràfica Whig o escola Whig és l'enfocament de la historiografia propi dels segles XVIII i XIX que presenta el passat com una progressió inevitable cap a la llibertat i la il·luminació. La corrent Neo-Whig pròpia de finals del segle XX i vigent a l'actualitat segueix de la ideologia Whig però des d'un punt de vista més modern.
  - 3 L'escola Imperial pròpia de principis del segle XIX i principis del segle XX presenta la història des del punt de vista de l'Imperi Britànic.
  - 4 L'escola Progressista pròpia de principis del segle XX incideix en l'estudi de la lluita de classes i dels aspectes econòmics en l'origen dels successos històrics. L'escola Neo-progressista pròpia de finals del segle XX i vigent en l'actualitat segueix en la base els postulats de l'Escola Progressista incloent en la investigació altres camps relacionats com la sociologia, l'antropologia i l'economia.
  - 5 George Bancroft (3 d'octubre del 1800-17 de gener del 1891). Escola Whig. Va ser un historiador i estadista que va destacar en la promoció de l'educació secundària, tant en el seu estat natal com en el pla nacional. Durant el seu mandat com a Secretari de la Marina dels EUA, es va establir l'Acadèmia Naval dels Estats Units a Annapolis el 1845. Entre les seves obres més conegudes hi ha l'obra de deu volums *History of the United States, from the Discovery of the American Continent*.
  - 6 Bernard Bailyn (nascut el 9 setembre del 1922). Escola Neo-Whig. És un historiador nord-americà, escriptor i professor especialitzat en la història colonial i en la Revolució dels Estats Units. Ha estat professor a la Universitat de Harvard des de 1953. Bailyn ha guanyat el Premi Pulitzer d'Història en dues ocasions (1968 i 1987).
  - 7 Charles McLean Andrews (22 de febrer del 1863-9 de setembre del 1943). Escola Imperial. va ser un dels historiadors més distingits d'Amèrica del seu temps i àmpliament reconegut com una autoritat en la història colonial d'Amèrica. És especialment conegut com un líder de l'Escola Imperial.
  - 8 Merrill Monroe Jensen (1905-1980) va ser un historiador nord-americà centrat en la investigació de la Constitució dels Estats Units. Jensen va exercir com a professor d'història, tant a la Universitat de Washington (1935-1944), on va ser editor del *Pacific Northwest Quarterly*, així com de la Universitat de Wisconsin-Madison (1944-1976).
  - 9 Gary Baring Nash (nascut el 27 de juliol del 1933). Escola Neo-Progressista. És un historiador nord-americà. S'ha concentrat en el període revolucionari, així com la formació de les comunitats polítiques a Filadèlfia i a altres ciutats.

Introducció

Els historiadors de la Revolució emfatitzen en la funció de les idees com el sustent de la crisi revolucionària. Se centren en les diferències en com els Americans i els Britànics van interpretar certs temes. Els Britànics i els Americans estaven en total desacord sobre la naturalesa de la constitució que regia l'exercici o l'autoritat política i la capacitat de legislar. Temes específics que incloïen la naturalesa de l'autoritat Britànica sobre les colònies, la naturalesa de la sobirania, i les estructures de l'Imperi. Un tema central de la disputa va ser també el debat sobre els mecanismes de protecció de la llibertat a Amèrica. Hi ha teories i punts de vista que expressen que hi havia una sèrie de compromisos creïbles dels Britànics amb els Americans per tal de protegir els drets i les llibertats d'aquests últims i com els Britànics, a ulls dels Americans, van començar desmantellar sistemàticament aquests compromisos posant en risc la seva manera de viure. Per altra banda altres autors consideren que els Britànics van ser benevolents.

Altres historiadors en canvi consideren que el que va moure als americans a revoltar-se van ser motius purament econòmics. La ¹⁰Llei del Timbre, les ¹¹Actes de Navegació i la ¹²Llei del Sucre entre d'altres suposaven una imposició excessiva sobre la població. Aquestes impositcions per part del govern Britànic es veien com una invasió en els afers Americans. A més, les diferències econòmiques entre la classe aristocràtica de la resta eren molt grans plantejant la Revolució com a una revolta social de classe.

---

10 La Llei del Timbre del 1765 va establir un impost directe pel Parlament britànic específicament en les colònies de l'Amèrica britànica que gravava els documents impresos i que suposava un augment del cost sobretot de la burocràcia.

11 Les Actes de Navegació angleses van ser una sèrie de lleis que restringiren l'ús de vaixells estrangers per al comerç entre Anglaterra i les seves colònies, aquest procés legislatiu va començar el 1651.

12 La Llei del Sucre va ser un acte de recaptació d'ingressos aprovada pel Parlament de Gran Bretanya el 5 d'abril del 1764 que gravava el comerç d'alguns comestibles.

La providència i la legitimitat de la independència Americana: la força d'un ideal

El 1788, ¹³William Gordon va publicar la primera ¹⁴història de la revolució en quatre volums. Per a Gordon la història era un intent per a explicar els principis pels quals alguns estats i Imperis havien acumulat tant de poder i els motius pels quals, després, havien caigut en decadència o havien estat dissolts totalment. Gordon va trobar errors molt evidents en el que anomenava “els pecats de la corona”, que per a ell eren els intents d'usurpar les llibertats heretades dels anglesos i els drets constitucionals dels colons. Gordon emplaça la Revolució Americana en una via lenta però inexorable camí a una major llibertat. ¹⁵David Ramsay encara va anar més enllà argumentant que les colònies havien desenvolupat la seva pròpia forma de llibertat i govern, creant una política que no tenia comparació històrica amb cap d'altre anterior. La idea del destí especial d'Amèrica i de l'excepcionalitat americana es convertiria en una part central del mite nacional dels Estats Units i un punt de referència per a historiadors i escriptors.

Alguns dels primers historiadors en tractar el tema de la Revolució Americana van tenir molta tendència en escriure biografies dels principals protagonistes fent us de la gran quantitat de documents i referències a les que podien accedir. Un dels més importants va ser ¹⁶Jared Sparks. Sparks va editar una series als diaris sobre les figures públiques de la Revolució, tals com Benjamin Franklin. Sparks també és conegut per les seves biografies sobre els “Pares Fundadors”, com Ethan Allen i George Washington. Arrel d'aquest treballs la tendència a escriure biografies va anar en augment, el 1801 ¹⁷Mason Locke

13 William Gordon, 12 d'abril del 1763 – 8 de maig del 1802, era un representant dels Estats Units de Nova Hampshire. Nascut prop de Boston, Massachusetts, es va graduar en Universitat d'Harvard el 1779.

14 L'obra més important de William Gordon és *The History of the Rise, Progress, and Establishment, of the Independence of the United States of America* (4 volums) publicada el 1788.

15 David Ramsay, 2 d'abril del 1749 – 8 de maig del 1815, va ser un metge nord-americà, funcionari públic, i l'historiador de Charleston, Carolina del Sud. Va ser un dels primers grans historiadors de la Revolució Americana.

16 Jared Sparks, 10 de maig del 1789 – 4 de març del 1866, va ser un historiador, educador i ministre unitari. Es va exercir com a president de la Universitat de Harvard des del 1849 fins al 1853.

17 Mason Locke Weems, 11 octubre del 1759 – 23 de maig del 1825, conegut generalment com Parson Weems, era un agent literari i escriptor nord-americà. És conegut com l'autor d'algunes de les històries apòcrifes sobre George Washington.

Weems publicava una biografia de George Washington. ¹⁸Merci Otis Warren també va tenir èxit en la publicació de biografies d'aquest caire.

¹⁹History of the United States: from the Discovery of the American Continent

La convicció de William Gordon i de David Ramsey sobre l'inevitable camí cap a la llibertat i sobre la predeterminació del poble americà van culminar en el treball de George Bancroft sobre la història dels Estats Units. Bancroft havia estudiat a Europa i es va impregnar de les idees del Romanticisme, amb el seu extens treball de deu volums vol buscar un origen nacional en els Estats Units, l'origen d'un poble en la colonització d'Amèrica i també el naixement d'uns valors i d'uns ideals.

Per molts dels historiadors del segle XIX la història de la Revolució Americana era explicada com una història èpica on el nacionalisme triomfava sobre l'adversitat. Una gran narrativa que explicava la lluita i el conflicte entre les forces americanes de la llibertat i la modernitat i el socialment estancat, corrupte i moralment qüestionable Vell Món, representat pels britànics. Aquesta literatura era sustentada per l'escola o tendència historiogràfica coneguda com a Whig.

La Història dels Estats Units de Bancroft se sustenta en aquestes bases, en la idea de que la tendència de la humanitat cap a l'autogovern i cap a la llibertat condueix el procés històric tot explicat amb una delicada prosa que suposa un ingredient més a tenir en compte. Addicionalment Bancroft argumenta que a Nord Amèrica es van donar unes condicions excepcionals pel naixement d'aquestes idees de la persecució de la llibertat. Bancroft argumenta així mateix que la creació dels Estats Units va ser fruit de la divina providència.

Bancroft doncs, per explicar les característiques úniques d'Amèrica utilitza uns arguments que es poden resumir en tres aspectes bàsics: la providència, el progrés i la pàtria.

---

18 Mercy Otis Warren, 14 de setembre del 1728 - 19 octubre del 1814, va ser una escriptora política i propagandista de la Revolució Americana.

19 Bancroft, George. *History of the United States of America, from the discovery of the American continent*. Deu volums que es començaren a publicar el 1834 i que van ser revisats en les nombroses edicions publicades.

La providència

THE hour of the American Revolution was come
The people of the continent with irresistible energy
obeyed one general impulse, as the earth in spring
listens to the command of nature, and without the
appearance of effort bursts forth to life in perfect
harmony. The change which Divine wisdom or-
dained, and which no human policy or force could
hold back, proceeded as uniformly and as majestically
as the laws of being, and was as certain as the decrees
of eternity. The movement was quickened, even

La hora de la Revolució Americana havia arribat La gent del continent amb energia irresistible obeiën un impuls comú, com la terra en la primavera escolta les ordres de la natura, i sense mostrar esforç brota la vida en perfecte harmonia. El canvi que la saviesa Divina va ordenar, i que cap política humana o força podia contenir, va avançar tant uniformement i tan majestuosament com les lleis del ser, i fou tan certa com els decrets de l'eternitat.

BANCROFT, George. *History of the United States of America, from the discovery of the American continent*. 4^a ed. Boston: Little, Brown and Company, 1860. Vol 7, p21

“La hora de la revolució”, Bancroft fa referència a aquesta idea nombroses vegades al llarg de la seva obra com si hi hagués una hora establerta, un dia i un any per que tot succeís. Per a Bancroft els motius de la revolució son la recerca de la llibertat, però com a rerefons sempre argumenta que hi ha una clara predestinació ja no tant sols en els americans sinó en la humanitat pel que fa els fets històrics que, segons Bancroft, conduïts per la mà de Déu porten a un futur més lliure. Predeterminació doncs per un destí i també per a un moment concret. Bancroft segueix amb aquest argument de caràcter místic i religiós no solament pel que fa a la Revolució Americana sinó també pel que fa al descobriment d'Amèrica; explica que el descobriment de Colom va ser una obra divina. Amèrica era segons Bancroft el lloc idoni per donar-se un canvi a nivell de model polític com a nivell social que no tenia comparació al món, aquesta característica única era purament el desig diví.

El progrés

The Americans were persuaded that they were set apart for the increase and diffusion of civil and religious liberty; chosen to pass through blessings and through trials, through struggles and through joy, to the glorious fulfilment of their great duty of establishing freedom in the new world, and setting up an example to the old. But by the side of this creative

Els Americans van creure ser apartats de l'augment de la difusió de la llibertat religiosa i civil; elegits per a passar per benediccions i judicis, per lluita i alegria, pel gloriós compliment del seu gran deure d'establir la llibertat al nou món i crear un exemple pel vell.

BANCROFT, George. *History of the United States of America, from the discovery of the American continent*. 4^a ed. Boston: Little, Brown and Company, 1860. Vol 7, p356

En aquest fragment també es pot veure la idea de la predestinació dels Americans, el deure diví en aquest cas per a la transformació i la renovació del món. Bancroft inspira en els seus arguments la idea del progrés sense fi cap a un món més lliure i més modern exemplificant sovint aquestes idees amb els Estats Units i donant d'exemple de Vell Món la monarquia britànica. També es veu la idea present en l'obra de Bancroft de que els Americans tenien el destí no tan sols de modernitzar-se sinó també de transportar aquesta idea a tot el món o almenys servir d'exemple.

against vicissitude. But the eternal flow of existence never rests, bearing the human race onwards through continuous change. Principles grow into life by in-

Però el flux etern de l'existència mai descansa, transportant la raça humana cap al canvi continu.

BANCROFT, George. *History of the United States of America, from the discovery of the American continent*. 4^a ed. Boston: Little, Brown and Company, 1860. Vol 4, p4

En aquest altre fragment es veu clarament la idea del canvi sempitern en la humanitat, la inquietud humana pel progrés i la modernització com a idees prou potents, segons Bancroft, per conduir una comunitat a revoltar-se.

La pàtria

thought. The resources of the vast country in agriculture and commerce, forests and fisheries, mines and materials for manufactures, were so diversified and complete, that their development could neither be guided nor circumscribed by a government beyond the ocean ; the numbers, purity, culture, industry, and daring of its inhabitants proclaimed the existence of a people, rich in creative energy, and ripe for institutions of their own.

Els recursos del país en agricultura i comerç, boscos i pesca, mines i materials per manufactures, eren tant diversificats i complets, que el seu desenvolupament no podia ser ni dictat ni circumscribit per un govern més enllà de l'oceà; la riquesa, la puresa, la cultura, la indústria, i l'atreviment dels seus habitants proclamaven la existència d'una gent, rica en energia creativa, madura per a les seves pròpies institucions.

BANCROFT, George. *History of the United States of America, from the discovery of the American continent*. 4^a ed. Boston: Little, Brown and Company, 1860. Vol 7, p22

Les colònies americanes eren massa bones, massa grans, massa boniques, massa productives per ser administrades per un govern a l'altra banda de l'oceà. Un altre aspecte de Bancroft es el patriotisme i l'amor per la seva terra, que impregna tota l'obra. Com a bon americà Bancroft va ser un fervent patriota. Addicionalment en la seva joventut va estudiar a Europa on es va impregnar del corrent romàntic, sobretot l'Alemanya. Amb la Història dels Estats Units Bancroft pretén justificar l'origen d'aquesta pàtria presentant l'Amèrica colonial.

La motivació de la revolució: una idea

La corrent historiogràfica Whig i especialment George Bancroft consideren que la motivació exclusiva de la Revolució Americana va ser la persecució de la llibertat i per tant va ser motivada per la força d'una idea. Aquest aspecte concorda amb la literatura que utilitzen aquests autors, de tall èpic i radical en el sentit de dividir la història entre bons i dolents, herois i tirans. Aquesta idea, la idea de la independència, que es va anar expandint en la societat colonial a mitjan del segle XVIII, va arribar a totes les classes sense distinció, no considera que hi hagués cap tipus de diferències entre rics i pobres, mercaders, funcionaris o agricultors. Considera que va haver consens entre els americans.

El paper del bàndol Americà: heroisme i modernització

Segons Bancroft el paper del bàndol americà en la revolució va ser el de fer justícia, respondre a la tirania britànica amb la persecució de la llibertat americana. A més també considera que la societat americana tenia una forta carrega moralitzant i exemplificant per a la resta del món civilitzat en el sentit de modernitzar sobretot l'aspecte polític de les societats amb l'objectiu d'unes societats més justes i igualitàries.

El paper del bàndol Britànic: la tirania britànica

Un altre aspecte que destaca Bancroft i que trobem omnipresent en els treballs d'altres historiadors de la mateixa tendència és la visió de l'Imperi Britànic com un govern de caire tirànic. Historiadors com David Ramsay parlen dels Britànics com una mare que cuida del seu fill (les colònies americanes) i que la relació amb aquest fill passa per diferents estats. En primera instància és una relació maternal en la que tant la mare com el fill saben del domini de l'un sobre l'altre, que és de protecció i ho respecten. La relació comercial entre la metròpoli i les colònies era més avantatjosa que la desavantatge de la subordinació. En un segon estat els Britànics imposen una sèrie de lleis quan mai no ho havien fet, i Ramsay argumenta que no hi tenien dret, pel sol fet de molestar els colons i restar-los les seves capacitats i d'haver-se atès a aquestes lleis la repressió hagués estat forta. En un

tercer estat de la relació els Britànics exigeixen el compliment d'aquestes lleis, tiràniques, i es desfermen les desavinences. Bancroft també segueix aquesta línia i ho faran tots els historiadors de l'escola Whig. Desenvolupen la idea de que l'Imperi Britànic exercia una tirania sobre les colònies americanes a pesar de que les imposicions no els suposaven cap avantatge i ho feien només per molestar i per enveja del seu progrés. Diferents lleis i actes que regulaven sobretot el comerç eren vistes com unes lleis tiràniques. No tan sols les imposicions són vistes per Bancroft com una senyal de tirania, també el tracte de l'exèrcit britànic permanent o la nul·la possibilitat de tenir capacitat de decisió en certs aspectes polítics i legislatius.

El caràcter de la revolta: el camí cap a la llibertat

Tot i no expressar obertament que la Revolució Americana no hi va haver vessament de sang ni conflicte armat de la seva narrativa es desprèn que en va haver ben poc. Per a Bancroft la Revolució va ser consensuada entre la població americana. En comptes de plantejar-ho com una guerra, tot i que expressa que va ser una guerra, ho exposa com a un moviment d'alliberació i modernització.

L'escola Imperial

Un altre moviment, nascut a finals del segle XIX, responia a l'exaltació nacional de Bancroft. La seva visió és radicalment oposada en alguns aspectes claus. L'objectiu d'aquests historiadors era explicar la Revolució i les relacions entre la metròpoli i les colònies entenent l'Imperi Britànic com a un tot, amb objectivitat científica i racionalisme històric. En les primeres dècades del segle XX historiadors com ²⁰Herbert Levi Osgood, ²¹George Louis Beer i Charles McLean Andrews argumentaren que el govern Britànic no va ser culpable d'una tirania intencionada envers les colònies.

²²The Colonial Background of the American Revolution

Charles McLean Andrews era un dels membres més distingits en el primer terç del Segle XX i pioner en la interpretació Imperial, una nova interpretació del període colonial i de la Revolució Americana. Mentre els historiadors anteriors com Bancroft, David Ramsay i tants d'altres consideraven les colònies americanes com un embrió dels futurs Estats Units. Que després de dècades de colonització havien sorgit els primers brots d'una societat americana diferent i més desenvolupada que la britànica i que aquests britànics, que no havien tingut res a veure en aquest floriment i només s'interposaren en el seu progrés esdevenint al final una molèstia insalvable que donaria lloc a la Revolució. Aquest nou grup d'historiadors encapçalats per Andrews adoptaren una posició diferent. Andrews sosté en la seva obra que per entendre el període colonial s'havien d'estudiar les colònies primerament en termes de l'estatus que tenien en els segle i mig abans de la Revolució i que esdevinguessin estats independents. Per tant Andrews estudia la política i el comerç d'Amèrica en el context Imperial així com les polítiques i teories de control colonial Britàniques. Per a Andrews també va ser important estudiar les societats colonials per tal

²⁰ Herbert Levi Osgood (1855-1918) va ser un historiador americà de la història de l'Amèrica colonial. Osgood va ser un líder dels historiadors Imperials que van estudiar, i, sovint elogiar, el funcionament intern de l'Imperi Britànic al segle VIII.

²¹ George Louis Beer (1872 - 1920) va ser un famós historiador nord-americà de l'Escola Imperial. Beer va ser expert colonial en la Comissió Interamericana de Recerca del president Wilson durant la Primera Guerra Mundial i va assistir a la Conferència de Pau de París com a membre de la Comissió Interamericana per a negociar la pau, de la qual va ser cap de la Divisió Colonial entre 1918 i 1919.

²² McLean Andrews, Charles. *The Colonial Background of the American Revolution*. Publicat per primer cop el 1924.

d'entendre com aquestes van, progressivament, deixar de considerar-se a si mateixes angleses per a convertir-se en una altra cosa fins al punt de veure's realment allunyades de la idiosincràsia de la societat de la metròpoli i insatisfetes pel fet d'estar-ne subordinades. Andrews considera en la seva obra que per a trobar les causes d'aquestes desavinences, d'aquest trencament entre la metròpoli i les colònies s'ha d'estudiar no tan sols la resolució en si sinó també tot el període colonial, com aquest va ser en el seu inici tremendament reeixit i com va acabar fallant en la segona meitat del segle XVIII. Per tal de dur a terme aquests estudis Andrews estudia els documents, les fonts i el llegat tant britànic com americà.

Andrews argumenta que les colònies britàniques de Nord Amèrica eren inicialment establertes com empreses generadores de beneficis sota contractes comercials, de forma semblant a com ho van fer els mercaders d'ultramar anglesos en el segle XV. Inicialment, les colònies estaven concentrades en aconseguir beneficis i no pas en cap tipus d'autodeterminació ni en cap aspiració de capacitat de legislació o autogovern. Van decidir no reptar l'autoritat ni del Parlament ni del Rei britànics i acceptaren la imposició de les Actes de navegació al 1696 per a ser controlades. En comptes d'això els colons nord-americans i de les Índies occidentals produïren una amalgama de bens d'exportació tals com fusta, tabac, arròs, cel·lulosa, blat, carn, peix i en el carib sucres i cítrics destinats a proveir els mercats de la metròpoli. Aquestes exportacions juntament amb els drets de duanes i amb la recaptació d'altres impostos van enriquir els mercats anglesos, propietaris, funcionaris i la creixent població colonial convertint-se a la vegada en un mercat profitós per a les exportacions britàniques. En el marc inicial i ideal per a Andrews de la relació entre colònies i metròpoli l'intercanvi de productes era profitós per ambdós bàndols.

There was always a certain amount of inconsistency in colonial points of view, and one must not look upon individual expressions of opinion as binding upon a whole people; but, generally speaking, it is safe to say that in the eighteenth century before 1763 the colonists did not seriously oppose the extension of English law to the colonies and made no denial of parliament's right to legislate for them. In the royal colonies the rule prevailed that "where the law of the colony was silent, that of England was to be pursued"; or, as North Carolina phrased it in 1711, "the laws of England are the laws of this government, so far as they are compatible with our ways of living and trade." Maryland went so far as to assert that no cus-

Hi ha sempre una determinada quantitat d'inconsistència en els punts de vista colonialistes (es refereix a aquells que seguien l'ideal de la independència americana o que eren partidaris d'una major autonomia) i un no ha de mirar a les opinions individuals com a una opinió de tothom; però, generalment parlant, és prudent dir que en el segle divuit abans del 1763 els colonialistes no s'oposaven seriosament a l'extensió de la llei anglesa en les colònies i no denegaven el dret de legislar per ells del parlament. En les colònies reials la llei deia que "on la llei de la colònia estava en silenci, la d'Anglaterra havia de ser persuadida"; i, com Carolina del Nord escrivia el 1711 "les lleis d'Anglaterra són les lleis d'aquest govern, mentre són compatibles amb la nostra manera de viure i comerciar".

MCLEAN ANDREWS, Charles. *The Colonial Background of the American Revolution*. USA: Yale University Press, 1961. p55

En aquest fragment Andrews demostra la lleialtat dels colons envers de la metròpoli citant les pròpies fonts americanes. Argumenta també que ni tant sols els opositors britànics ho eren d'una manera radical, almenys no fins al punt de revoltar-se. Tanmateix admet que els americans consideraven que acceptarien les lleis mentre no els suposessin un destorb sobretot en el comerç.

Tot aquest panorama ideal va canviar a partir del 1763 arran de la decisió del Parlament Britànic de tractar les seves possessions ultramarines com a províncies Imperials en comptes de com a companyies mercants amb les que mantenir un tracte comercial profitós. Anglaterra s'havia convertit per les hores en una societat altament comercial, però la seva auto-satisfeta aristocràcia Whig va preferir canviar l'estatus de les colònies passant de ser un enclavament comercial a una part més de l'Imperi, gestionant així l'Imperi d'una forma més tradicional. El canvi d'actitud va ser fet explícit en la declaració de ²³l'Acta del Quebec el 1774, però els nous impostos que gravaven el sucre, el te i altres mercaderies així com la burocràcia van augmentar la tensió entre els mercaders colonials que decidiren alçar-se en armes juntament amb agitadors com ²⁴Samuel Adams oposant-se a les imposicions del Parlament. Aquests demagogs, segons Andrews, estaven en primer terme interessats en l'autogovern i no pas en una idea abstracte de llibertat però estaven disposats a utilitzar mètodes agressius per aconseguir els seus objectius. Per la seva part el bàndol britànic no tenia intenció de cedir davant de les pressions i perdre els seus valors a Amèrica i ambdós, els insurgents en les colònies i el Parlament Britànic decidiren lluitar.

---

23 La Llei del Quebec de 1774 va ser un acta del Parlament de Gran Bretanya. A grans trets va permetre l'idioma francès pel que fa en l'administració de la llei dins el territori del Quebec així com la confessió catòlica. Aquests fets van ser rebuts com una provocació per a la població de les colònies, en la seva majoria anglòfona i protestant.

24 Samuel Adams, 27 de setembre del 1722 - 2 d'octubre del 1803, va ser un estadista, filòsof polític, i un dels Pares Fundadors dels Estats Units. Com a polític a la Massachusetts colonial, Adams era un líder del moviment que va impulsar la revolució americana, i va ser un dels artífexs dels principis del republicanisme americà que van donar forma a la cultura política dels Estats Units.

La motivació de la revolució: la incomprensió entre les dues parts

Si bé Bancroft considerava que el bàndol que tenia motius per a revoltar-se era el colonial Andrews ho planteja com un conflicte al que es va arribar per desavinences entre un bàndol i l'altre en gran part per la incomprensió entre ambdós.

British statesmen and members of parliament did not understand the situation in America, because they knew too little about colonial affairs and were blind to the significance of that which came to their attention. Seemingly

Estadistes i membres del parlament britànics no entengueren la situació a Amèrica, perquè ells sabien massa sobre els afers colonials i eren cecs al significat dels temes que havien de tractar.

MCLEAN ANDREWS, Charles. *The Colonial Background of the American Revolution*. USA: Yale University Press, 1961. p42

At the same time it must be said that the colonists were equally ignorant of much that was going on in the larger world of European rivalry or were unable to comprehend the significance of events that were passing before their own eyes. They ignored the important issues that Great Britain had at stake. Even if they comprehended them—

Al mateix temps s'ha de dir que els colonialistes eren igualment ignorants sobre la majoria de les coses que estaven passant en l'ampli món de la rivalitat Europea o eren incapaçs de comprendre la significança d'esdeveniments que ocorrien davant dels seus propis ulls. Ells ignoraren els importants temes en els que la Gran Bretanya participava.

MCLEAN ANDREWS, Charles. *The Colonial Background of the American Revolution*. USA: Yale University Press, 1961. p45

En ambdós fragments es veu clarament com Andrews atribueix a la falta de comprensió dels organismes de poder, en aquest cas el Parlament britànic pel que fa a situació d'Amèrica, per a l'altra banda també considera que els partidaris de la independència a les colònies tampoc es feien càrrec de les dificultats que suposava controlar un Imperi com el Britànic de forma eficient i justa.

El paper del bàndol Americà: moguts per la radicalització

Andrews en la seva obra destaca bé el bàndol Americà en bàsicament dos parts, l'una son el que anomena com a colonialistes, que eren aquells partidaris de la independència de les colònies respecte de l'Imperi Britànic des d'un bon principi, molt abans de la Revolució. Aquest grup de població, considerat minoritari, no té com a origen del seu ideari una forta desavinença amb l'Imperi per un o una sèrie d'aspectes concrets sinó pel simple fet d'anhelar la llibertat pel fet de no voler estar subordinat als britànics. A partir d'una sèrie de desavinences amb els britànics aquest ideal s'expandeix arribant a gran part de la població ràpidament o almenys s'expandeix la voluntat de tenir capacitat d'autogestió més gran així com a un rebuig envers les polítiques britàniques. S'inicia un procés de radicalització on no hi hauran lloc per a les opcions moderades. Andrews considera a aquest grup de població, partidaris de la independència de les colònies de nova fornada, com a víctimes de la mala gestió de l'Imperi Britànic pel que fa a la política colonial. Andrews considera que va ser poc més que un accident que va desembocar en una guerra.

El paper del bàndol Britànic: incapacitat de gestió

Per l'altra bàndol l'Imperi Britànic, segons Andrews, no tenia cap tipus d'intencionalitat en aplicar polítiques tiràniques sobre la població colonial Americana tot i que admet que si es podien considerar polítiques tiràniques algunes de les que va aplicar van ser error i sense intencionalitat. L'Imperi Britànic d'Andrews és un Imperi benèvol, sobrepassat per l'administració, de forma directa o indirecta, de tants territoris en el món i que per aquest motiu, i per la desconeixença en més detall d'aquests territoris comet errors. En el cas d'Amèrica suposen un conflicte que progressivament escala en intensitat i que acaba resultant en una guerra de secessió.

El caràcter de la revolta: un suplici

L'obra d'Andrews se centra principalment en l'estudi dels motius pels quals es va arribar a la guerra per la independència de les colònies americanes i no tant en el transcurs de la guerra ni en el caràcter de la mateixa, tanmateix comenta breument que va suposar una tortura per a la població americana. Així com corrents historiogràfics anteriors expliquen la guerra era un camí ideal cap a la llibertat, Andrews no treu crueta al conflicte.

L'escola progressista

Aquesta tendència historiogràfica, paral·lela a la Imperialista pel que fa a cronologia va decidir enfocar el tractament de la història, i en aquest cas de la història de la Revolució Americana des d'un punt de vista més materialista. A finals del segle XIX les desigualtats econòmiques entre la població eren evidents i la consciència de classe anava en augment. Els historiadors que serien coneguts com a progressistes van arribar a la conclusió de que potser la Revolució Americana no havia estat un moviment de consens, un moviment unitari i transversal cap a la llibertat i la independència sinó que, com va ser en el cas de la Revolució Francesa, podia ser un conflicte força més complicat, en el que les diferents capes socials de la població colonial tenien el seu paper important, les seves desavinences i les seves convergències. El moviment progressista va veure l'economia com l'agent de canvi, els seus seguidors eren escèptics en la influència de les idees o de la ideologia en la història i preferien veure en les idees un rerefons econòmic com el real motivador.

Charles A. Beard va ser un dels primers historiadors que va seguir aquesta tendència. En la seva obra publicada en el llibre *An Economic Interpretation of the Constitution of the United States* argumenta que les motivacions dels "Pares Fundadors" anaven lligades als seus interessos de classe i no a la seva benevolència o a la seva filosofia. Aquestes causes econòmiques i socials també es poden trobar en l'estudi d'Arthur Meier Schlesinger publicat el 1918 en el llibre *The Colonial Merchants and the American Revolution*, on argumenta que les classes comercials van actuar durant la Revolució en motiu dels seus propis interessos, primer oposant-se a les restriccions britàniques i després oferint una alternativa a la major radicalització de les classes populars.

²⁵The Articles of Confederation

Merrill Jensen va ser un historiador americà de mitjans de segle XX. En la seva obra *The Articles of the Confederation* Jensen argumenta que els Articles de la Confederació acordats entre els tretze estats fundadors el 1777 i que estableixen els Estats Units d'Amèrica com a una confederació d'estats sobirans tenia un caràcter més democràtic i més original d'allò que es defensava en la Revolució Americana i que la substitució d'aquests Articles per la Constitució dels Estats Units el 1789 i que encara perdura va ser un moviment dels partits federalistes per tal de conduir la llei cap als seus propis interessos.

La revolució interna

Per explicar la diversitat de classes i de pensament en la societat americana Jensen posa els exemples de la ²⁶Rebel·lió de Bacon i de el ²⁷Moviment Regulador com a conflictes de classes precedents a la Revolució Americana i segons argumenta, antecedents d'aquesta.

---

25 Jensen, Merrill. *The Articles of Confederation: An Interpretation of the Social-Constitutional History of the American Revolution, 1774-1781*. Publicat per primer cop el 1940.

26 Va ser una rebel·lió armada que succeí el 1676 a Virginia en la que els colons liderats pel jove Nathaniel Bacon es van aixecar contra el domini del governador William Berkeley.

27 La Guerra del Reglament (o el Moviment Regulador) va ser un aixecament de Carolina tant del Sud com del Nord entre 1765 a 1771, en la qual els ciutadans es van aixecar en armes contra les autoritats colonials corruptes.

Així mateix fa una radiografia de les societats de Pennsilvània, Maryland, Nova York, Connecticut, Carolina del Nord i Massachusetts abans i durant la Revolució Americana.

In New York the history of the outbreak of the American Revolution is in large measure the history of the conflict between a conservative party composed of wealthy landowners and merchants, and a radical party composed of artisans, mechanics, small shopkeepers, and the unfranchised generally in the city of New York. The farmers played little part in the preliminaries of the
A Nova York la història del naixement de la Revolució Americana és en bona part la història d'un conflicte entre el partit conservador compost per rics terratinent i mercaders, i el partit radical compost per artesans, mecànics, petits botiguers i la majoria dels no privilegiats de la ciutat de Nova York.

JENSEN, Merrill. *The Articles of Confederation: An Interpretation of the Social Constitutional History of the American Revolution 1774-1781*. 8^a ed. USA: The University of Wisconsin Press, 1976. p30

Jensen presenta un estrat social predominant extremadament pervers que utilitza les masses de població per als seus beneficis, que tem veure's superat pels moviments radicals i que segons els seus interessos dona suport i manipula aquests moviments o se situa al costat del bàndol britànic.

Jensen explica que en un principi les desavinences van sorgir entre els conservadors, que eren els aristòcrates i els mercaders més rics, i els britànics a causa de les polítiques d'impostos a les colònies que els suposaven una davallada en els seus ingressos. No va ser fins a la promulgació de la Llei del Timbre quan aquesta protesta es va radicalitzar. Fins aleshores, els conservadors, que lideraven moviments polítics, atreïen a masses de població i les guiaven per a protestar en favor dels seus interessos. Després de la Llei del Timbre neixen altres moviments més radicals que entraran en conflicte amb els que fins aleshores tenien l'exclusiva del moviment de protesta. Els conservadors degut a aquest moviment més radical començaren a tenir un cert temor a que la violència en les manifestacions de descontentament pogués posar en risc els seus propis béns, propietats i en definitiva interessos, sobretot arrel dels successos al port de Boston el 1773. Arribats

a aquest punt els conservadors de Nova York consideraren que si volien tenir un paper predominant en els moviments de revolta contra els britànics havien de fer-se amb el control del moviment radical i es feren amb la organització anomenada ²⁸*Sons of Liberty*. Per altra banda Jensen argumenta que el descontentament social també existia envers l'església, moviments com el ²⁹Gran Despertar lideraren una revolució religiosa.

Social and economic discontent found expression in religious as well as financial radicalism. The churches continued to defend the established order, but with less and less justification as the basis of New England society shifted gradually from a religious to an economic foundation. The "Great Awakening" was influential largely among the masses of the people. It was opposed by the aristocracy, who saw in it only another aspect of the movement whose expressed aims were to them unintelligible and whose manifestations they deemed worthy only of summary suppression.⁸⁶

El descontentament social i econòmic va tenir expressió en la religiositat així com la va tenir en el radicalisme financer. Les esglésies seguien defensant l'ordre establert, però cada cop amb menys justificació fins que la base de la societat de Nova Anglaterra va virar gradualment d'un fonament religiós a un d'econòmic. El "Gran Despertar" va ser abastament influent sobre les masses de població. Va tenir l'oposició de l'aristocràcia, que veia en aquest moviment religiós una altre aspecte del moviment les aspiracions de qual eren per a ells intel·ligibles i les manifestacions dels quals eren considerades dignes de supressió sumària.

JENSEN, Merrill. *The Articles of Confederation: An Interpretation of the Social Constitutional History of the American Revolution 1774-1781*. 8^a ed. USA: The University of Wisconsin Press, 1976. p38

28 Els *Sons of Liberty* (Fills de la Llibertat) va ser un grup format per patriotes americans que es va originar en l'època colonial americana. El grup es va formar per protegir els drets dels colons i per sortir al carrer en contra dels impostos pel govern britànic.

29 Es va caracteritzar per un revifament generalitzat del fervor religiós encapçalat per ministres evangèlics protestants, un fort augment de l'interès per la religió, un profund sentit de la convicció i de la redempció per part dels afectats, l'augment de membres de l'església evangèlica, i la formació dels nous moviments religiosos i denominacions.

Els defectes dels Articles de la Confederació

El bàndol radical va anar agafant progressivament més i més poder, amb un ideari clar i amb una majoria de seguidors va liderar la Revolució Americana. Jensen explica que els conservadors, per mantenir el seu poder van haver d'unir-se a la revolució. És especialment revelador el següent fragment.

The conservatives accepted independence when forced to it, the vote for independence being unanimous. But the two parties split immediately and hopelessly on the question of what kind of government was to be created. As in the other states, the conservatives wanted to retain the old system of government, including a restricted suffrage and an independent judiciary. The radicals wanted a break with the past and a government more responsive to the will of the people. The constitution finally drafted was in many ways a victory for the radicals; for while it was undemocratic according to later standards, it actually worked as a democracy responsive to the wishes of backcountry farmers who wanted cheap land and paper money. Yet all too often this new democracy was manipulated by land speculators whose support of “the people” was a mask to hide their theft of the public domain.⁵⁰

Els conservadors acceptaren la independència quan es van veure obligats a fer-ho, el vot per la independència va ser unànime. Però els dos partits es van separar immediatament i sense esperança en el tema de quin tipus de govern s'havia de crear. Com en altres estats, els conservadors volien mantenir el vell sistema de govern, incloent un sufragi restrictiu i una jurisprudència independent. Els radicals volien trencar amb el passat i un govern que respongués més a la voluntat del poble. La constitució finalment redactada va ser en molts aspectes una victòria pels radicals; per un temps no vas ser democràtica en concordança amb els antics principis, realment va funcionar com una resposta democràtica als desitjos dels grangers rural que volien la terra més barata i paper moneda. Tanmateix aquesta nova democràcia va ser sovint manipulada pels especuladors de la terra el suport dels quals el “the people” (es refereix a la Constitució dels Estats Units que comença amb la frase “We the people” que significa “Nosaltres el poble”) va ser una màscara per amagar el seu robatori del domini públic.

JENSEN, Merrill. *The Articles of Confederation: An Interpretation of the Social Constitutional History of the American Revolution 1774-1781*. 8^a ed. USA: The University of Wisconsin Press, 1976. p27

Els Articles de la Confederació de 1777 han estat tradicionalment considerats un text legal producte de la ignorància i de la inexperiència i originats en una època de gran caos que havien de ser reformulats en la Constitució americana de 1787. Jensen considera que per norma general els historiadors han acceptat aquesta premissa establerta pel Partit Federalista i no s'han parat a considerar que el Partit Federalista es va organitzar per a destruir una constitució que representava uns ideals d'autogovern i praxis econòmica. Ideals que eren ja incòmodes per a les elits governamentals conservadores que tornaven a ostentar el poder que durant la creació dels Articles de Confederació residia en mans dels radicals. En el canvi i en els motius del canvi d'algunes lleis i l'afegiment o supressió d'altres se centra la segona part de l'obra de Jensen.

La motivació de la Revolució: l'obtenció de poder

L'obtenció de poder, o la lluita pel poder va se per a Jensen un des principals motius que portaren a la revolució. Per una banda el bàndol britànic, que en la interpretació de Jensen i en general en les interpretacions progressistes queda força poc detallat. Per altra banda el partit radical, cor de la revolució i que potser era el que tenia unes motivacions més pures per a revoltar-se i que volia aquest poder, que de fet va tenir durant la revolució, per a dur a terme els seus ideals. Finalment el partit conservador, facció més destacada juntament amb la radical per part de Jensen, la motivació del qual era mantenir el seu poder.

El paper del bàndol Americà: una societat dividida

Si bé la historiografia tractada fins ara mostrava el bàndol americà com un tot, sense divisions ni fissures i que més enllà de les seves motivacions i la legitimitat de les seves accions eren considerats com a un tot. Per primer cop els progressistes i en aquest cas Jensen estratifiquen la societat principalment en dos sectors tot i que aquestes sectors es subdivideixen en una amalgama de posicions i diferents capacitats d'influència així com en diferents professions. A més a més Jensen centra el conflicte principal de la Revolució en la lluita pel poder d'aquestes dues faccions, l'una, els radicals, amb uns ideals clars i un gran suport de les masses i l'altra, els conservadors, amb no tant suport i amb uns ideals més adaptables a la situació.

El paper del bàndol Britànic: un agent més en el conflicte social

El bàndol britànic no queda gaire ben definit en la obra de Jensen, les seves motivacions principals son destacar els corrents ideològics dins de la societat americana en el si de la Revolució i no tant la idiosincràsia britànica. Tot i això si que dibuixa a grans trets la posició britànica mencionant les diferents lleis i regulacions que imposa sobre la població colonial no entrant a valorar si era amb una vocació tirànica o un simple mecanisme legal de taxació.

El caràcter de la revolta: amenaça al *statu quo*

La revolta és de caràcter violent i no solament amenaça el domini britànic sobre les colònies americanes sinó ens molts casos la propietat privada dels propis americans. En aquest sentit la posició es semblant a la de Andrews. Quedava lluny la idea de Bancroft ja caducada de que la lluita era un camí de roses cap a la llibertat. Jensen a més considera els successos com una veritable revolució de classes i un canvi de sistema.

Les corrents de pensament actuals

Les tendències historiogràfiques van i venen. Hi ha moments en els que tenen molta força i importància i son considerades una manera molt vàlida d'entendre la història però amb el temps el món canvia i també la manera de pensar, les tècniques d'estudi es modernitzen i com havien nascut, les corrents de pensament es queden en un segon pla i en surten de noves. Algunes de nova planta i altres re-interpretant d'altres que ja existien anteriorment. Les que s'han tractat fins ara son algunes de les que ja no estan vigents, la majoria d'elles daten del segle XIX i les primeres dècades del segle XX. Les presentades a continuació segueixen estant vigents actualment i tenen el seu origen en la segona meitat del segle XX.

L'Escola Neo-Whig

Durant la guerra freda va començar a sorgir un corrent que rebutja la teoria progressista d'interpretació de la Revolució Americana lligada als aspectes socials i econòmics. Aquests historiadors consideren que la Revolució va esclatar en el si d'un qüestionament polític i en un debat constitucional. Se'ls va anomenar Neo-Whigs ja que també emfatitzen en els drets per a la llibertat i per a la constitució. També se la coneix però com a Escola Neo-Conservadora. Els dos principals protagonistes d'aquesta tendència son Bernard Bailyn i ³⁰Gordon Wood. Tant Bailyn com Wood interpreten la Revolució com un aixecament polític i social apuntalat i impulsat per a tota una sèrie de noves idees. Es van dedicar especialment a estudiar la literatura continguda en la gran quantitat de pamflets produïts abans i durant la Revolució. En aquests pamflets hi van descobrir una gran coherència i sofisticació entre el pensament colonial, més del que els progressistes o els primers historiadors havien imaginat. Reexaminant un dels esdeveniments prerevolucionaris més estudiats, van demostrar la coherència lògica dels colonialistes, i argumenten que les idees no eren un motiu de divergència en el sentit econòmic. Per tant, argumenten que no va haver-hi una revolució de classes.

Bernard Bailyn

El predomini de la ideologia política en la Revolució va ser reforçat per les obres de Bernard Bailyn. El trencament crucial amb l'antiga interpretació historiogràfica de la Revolució Americana va venir amb aquest historiador. Va ser capaç de tombar les visions de la tendència historiogràfica del ³¹Consens i la Progressista i establir una nova interpretació de les causes de la Revolució Americana. En el procés d'edició d'un recull de pamflets revolucionaris, Bailyn va descobrir que de fet, els americans van estar influenciats a gran escala pels articles llibertaris i pels pamflets. Moltes d'aquestes publicacions van ser reimpresses abastament en les colònies americanes i van influenciar, segons Bailyn, als líders revolucionaris. Els textos més importants que oferien aquest punt

---

³⁰ Gordon S. Wood (nascut el 27 de novembre del 1933) és professor de la Universitat O. Way Alva i professor emèrit d'Història a la Universitat de Brown així com el guanyador del Premi Pulitzer al 1993 per a la *History for The Radicalism of the American Revolution*.

³¹ Veure la pàgina 37 d'aquest treball.

de vista llibertari eren les Cartes de Cató, una sèrie d'articles a diaris, publicats a Anglaterra a principis dels anys vint del segle XVIII escrits per John Trenchard i el seu deixeble Thomas Gordon. Aquestes Cartes de Cató van ser reeditades en diverses ocasions durant el segle XVIII tant a Anglaterra com en les colònies americanes.

Trenchard i Gordon, i altres escriptors llibertaris, van transformar la filosofia política abstracta de John Locke en una filosofia incisiva, colpidora i llibertaria radical. Els homes tenen els drets naturals de la vida, la llibertat o la propietat, els quals el govern ha de respectar, argumenta Cató. Però el govern ha estat sempre el gran enemic de la llibertat i sempre està apunt per a agredir-la. En el fragment següent es veu clarament quin era el corrent de pensament de les Cartes de Cató, que va influir tant en les conclusions de Bailyn sobre l'origen de l'ideari de la Revolució.

THE Good of the Governed being the sole End of Government, they must be the greatest and best Governors, who make their People great and happy ; and they the worst, who make their People little, wicked, and miserable. Power in a free State, is a Trust committed by All to One or a Few, to watch for the Security, and pursue the Interest, of All: And, when that Security is not fought, nor that Interest obtained, we know what Opinion the People will have of their Governors.

It is the hard Fate of the World, that there should be any Difference in the Views and Interests of the Governors and Governed ; and yet it is so in most Countries. Men who have a Trust frankly bestowed upon them by the People, too frequently betray that Trust, become Conspirators against their Benefactors, and turn the Sword upon those who gave it ; infomuch that in the greatest Part of the Earth, People are happy if they can defend themselves against their Defenders.

El Bé dels Governats és l'únic Fi del Govern, han de ser els majors i millors Governants, qui fan el seu Poble gran i feliç; i aquells pitjors, els que fan el seu Poble petit, dèbil, i miserable. El poder en un Estat lliure, es una Veritat compromesa per Tots en Un o Uns Quants, per velar per per la Seguretat, i perseguir els Interessos, de Tots: I, quan aquesta Seguretat no és buscada, ni el seu Interes obtingut, nosaltres sabem quina Opinió tindrà el poble dels seus Governants.

Aquest és el dur Destí del Món, que no hi ha d'haver cap Diferencia en les Visions i en els Interessos dels Governants i Governats; i tanmateix no és així en molts Països. Els homes que tenen una confiança sincera atorgada a ells pel Poble, massa freqüentment traeixen la Confiança, esdevenen Conspiradors contra els seus Benefactors, i giren l'Espasa contra aquells que els la van donar; fins al punt que en gran Part de la Terra, el Poble és feliç si es pot auto-defensar contra els seus Defensors.

GORDON, Thomas. Considerations on the destructive Spirit of arbitrary Power. With the Blessings of Liberty, and our own Constitution. *Cato's Letters*, 1721. Vol 1, Art 25, p184.

Les cartes de Cató van denunciar la tendència a la tirania del govern Britànic de principis de segle. Aquest missatge, segons Bailyn, va tenir una gran recepció en les colònies americanes. Bailyn va establir que la Revolució Americana era al mateix temps radical i revolucionaria. Argumenta que va estar motivada clarament per la decidida i apassionada defensa de la ideologia llibertària. Els descobriments de Bailyn van ser publicats primerament en un llibre que serviria com a introducció general anomenada ³²*Pamphlets of the American Revolution*. Una versió expandida va ser publicada posteriorment amb el nom de ³³*The Ideological Origins of the American Revolution*.

---

32 Bailyn, Bernard. *Pamphlets of the American Revolution, 1750-1776*. Publicat per primer cop el 1965.

33 Bailyn, Bernard. *The Ideological Origins of the American Revolution*. Publicat per primer cop el 1967 i guardonat amb el premi Pulitzer i amb el premi Bancroft el 1968.

The Ideological Origins of the American Revolution

Una de les principals influències dels textos de la Revolució Americana analitzats per Bailyn, argumenta, van ser les fonts clàssiques. El coneixement dels autors antics era comú en els habitants de la colònia que tenien algun tipus d'educació. S'emmirallaven alguns en Plató, al que consideraven un revolucionari apassionat. Nombroses cites dels clàssics es troben en els fulletons recopilats per Bailyn.

També tenien en l'Amèrica Colonial una gran admiració per la història de Roma, des del segle I a. C fins a la fundació de l'Imperi. Les obres dels autors colonials ressaltaven les virtuts del passat clàssic i els defectes del seu present. Per als autors d'ideologia colonial les virtuts clàssiques eren representades pel poble americà, i els defectes del seu present, com la corrupció o la tirania, estaven representats per la metròpoli.

Tanmateix Bailyn argumenta que aquestes escriptures clàssiques a les que els colons tenien accés no constituïen un pilar determinant en el pensament revolucionari sinó que servien a títol il·lustratiu.

L'ideari que Bailyn considera més lligat a la idiosincràsia de la Revolució és el racionalista de la Il·lustració, els escrits del qual expressaven el racionalisme de la reforma lliberal així com el conservadorisme il·lustrat. En nombrosos escrits revolucionaris eren citats Locke i els drets naturals i el contracte social i governamental, a Montesquieu pel que fa a l'índole de les llibertats angleses, i tants d'altres.

Un altre font de cites va ser les obres dels juristes i sobre la història del dret anglès. La ³⁴*common law* va influir en la formació de consciència revolucionaria però per a Bailyn, tampoc va ser determinant.

El fet pensament diferencia, per a Bailyn, va ser les teories socials i polítiques del puritanisme de Nova Anglaterra, que més endavant van ser assimilades per quasi tots els tipus de protestantisme. Els textos d'aquesta corrent coincideixen en la idea de que la colonització de l'Amèrica Britànica era un disseny diví i que Déu tenia un destí especial reservat per Amèrica. Bailyn també comenta àmpliament la importància d'aquests publicistes de les Cartes de Cató, comentades anteriorment, definint-les com un antecedent a tots aquests fulletons i escrits revolucionaris i com un dels pilars més

³⁴ El Dret anglosaxó, derivat del sistema aplicat en l'Anglaterra medieval, és aquell utilitzat en gran part dels territoris que tenen influència britànica. Es caracteritza per basar-se més en la jurisprudència que en les lleis.

importants en la forja de l'ideari revolucionari americà.

Totes aquestes idees son considerades per Bailyn com l'eina de la corrent radical americana així com els arguments per a poder defensar-la i per oposar-se políticament al poder anglès.

La motivació de la Revolució

L'obra de Bailyn pretén argumentar la història de la Revolució Americana a través de anàlisi dels textos revolucionaris així com també alguns dels opositors per tal de poder treure les conclusions sobre les veritables motivacions i idees especialment del bàndol americà, però també el britànic. Partint d'aquesta premissa, per a Bailyn la ideologia d'un bàndol com de l'altre van portar a una confrontació que va acabar en una revolució. La ideologia va ser la clau i el desencadenant ja que considera que altres aspectes com les imposicions britàniques o la presència d'un exèrcit permanent van ser simplement provocacions dels britànics guiades per una ideologia.

El paper del bàndol Americà: la sospita d'una conspiració

Amèrica perseguia la llibertat i defensar-se de la tirania creixent britànica. Bailyn ens presenta un ideari semblant al de la corrent Whig de Bancroft però més modern i molt més elaborat, sustentant-se en els documents literaris de l'època com a transcripció de la ment d'aquells que es van revoltar. Bailyn deixa d'una banda l'èpica i l'heroïcitat i presenta a uns americans expectants i defensors de la seva llibertat. Expectants del següent pas dels britànics.

Sembla ser, argumenta Bailyn, que en la opinió pública americana, i així ho reflecteix la literatura, hi va haver una creixent preocupació per alguna mena de conspiració britànica per arravatar la llibertat dels americans, que considerava seva per naturalesa. Tornant a les Cartes de Cató la idea es clara, el poder en tant que ho és tendeix a la tirania i a devorar les llibertats dels governats. Els americans estaven expectants doncs a aquest fet mentre veien en la distància un Imperi Britànic cada cop més corrupte i tirà. Bailyn argumenta que a diferència de les idees progressistes, que consideraven que aquests rumors de decadència i de camí en direcció contrari a la llibertat havien estat escampats

entre la població americana per uns fins concrets, amb l'objectiu de manipular les classes populars, aquests no havien estat escampats voluntàriament, sinó que eren una sospita, o un temor latent en la societat colònia. Es va arribar a tal punt que la literatura revolucionària considerava la opció, que progressivament va anar tenint més pes, de que els britànics, amb la imposició d'una sèrie de repressions i taxacions laxes, que no servien per recaptar ja que no eren considerables, sinó per molestar es volia instigar a una revolució per posteriorment esclafar-la i esclavitzar a la població. Els americans consideraven que no era admissible aquest fet i que havien de donar el primer pas, i es van revoltar.

El paper del bàndol Britànic: la sospita d'una conspiració

Tot i no ser el protagonista de l'obra de Bailyn si que se'l menciona en diverses vegades sobretot en context dels opositors a la revolució en el si de les pròpies colònies.

Paradoxalment el bàndol britànic, argumenta Bailyn, també es temia una conspiració. La promoció d'una revolta contra els britànics per tal d'aconseguir la independència en motiu d'afavorir a uns quants dins de la població americana, que eren els qui abocaven els altres també a revoltar-se.

Si bé Bailyn exposa tant un bàndol com l'altre argumenta tot el que va passar com un fet documentat en la literatura revolucionària, i no en una opinió. Per tant no es posiciona directament en considerar si aquesta conspiració va existir realment per un cantó o per l'altre.

El caràcter de la revolta

Sent coherent amb la idea de que la motivació de la revolució va ser una sèrie d'ideals, Bailyn no se centra en la revolta, en el sentit de la guerra. Se centra especialment en els objectius dels canvis, mes motivacions i l'origen de les idees i considera la revolta com un tràmit en l'aplicació d'aquelles noves idees americanes.

L'escola Neo-Progressista

El creixement del nombre d'historiadors professionals durant els anys cinquanta i seixanta del segle XX, el desenvolupament de biblioteques i arxius de recerca i l'estable edició i publicació de col·leccions de fons primàries afavoriren un creixement continu en la recerca sobre la Revolució Americana. Els nous mètodes històrics, influenciats per les ciències socials i la teoria de la cultura, les preocupacions polítiques de l'esquerra, i la consciència creixent de la necessitat d'històries de raca i gènere conduïren a una sèrie d'historiadors a ampliar la diversitat i les característiques de les preguntes que es feien sobre la Revolució Americana. Amb diversos estudis locals, els historiadors començaren a reconstruir la immensa varietat de comunitats i subcultures americanes. Tot i l'aparició d'aquesta nova corrent historiogràfica la Neo-Whig segueix essent la predominant

Gary Nash

Un dels autors més prolífics d'aquesta tendència així com de l'estudi de la Revolució és Gary Nash. Va néixer a Filadèlfia, el gresol de la independència Americana. Es va graduar a Princeton i va servir a la marina dels Estats Units. La seva primera publicació important va ser un ³⁵estudi sobre els Quàquers i en la seva influència en el desenvolupament polític de Pennsilvània. Des d'aquesta publicació les seves investigacions s'han centrat en l'estudi de la política i la societat de l'Amèrica colonial, del període revolucionari així com de les relacions entre les races a Amèrica. Les obres de Nash, en la seva majoria, són estudis de la Revolució des de baix, no focalitza tant la investigació en la vida de les grans personalitats, com si ho feren els historiadors tradicionals, sinó que dona valor a les vides de les persones corrents: mercaders, pescadors etc.

Nash suggereix en les seves obres que la Revolució va ser un conflicte intern de classes, com ja ho havia suggerit Jensen. L'objectiu d'aquestes revoltes, per a Nash, era establir i expandir la democràcia a Amèrica. Nash tampoc passa per alt el rol de les dones, dels afroamericans esclaus ni dels nadius americans en aquest procés.

---

35 Nash, Gary. *Quakers and Politics: Pennsylvania, 1681-1726*. Publicat per primer cop el 1968.

³⁶The Urban Crucible

Aquest llibre, publicat el 1979 mostra com les condicions econòmiques a Boston, Nova York, i Filadèlfia progressivament deteriorades al llarg de les dècades van donar peu a l'esclat de la Revolució, i com el malestar de les classes baixes per aquests motius econòmics va ser dirigit per les classes dominants en odi cap als britànics.

Nash aprofundeix en les transformacions socials i econòmiques que van tenir lloc en els principals ports colonials des de finals de segle XVII fins la Revolució Americana. Nash dona una nova visió de l'economia Americana desmentint la idea que havien presentat anteriors historiadors de que Amèrica era un paradís econòmic.

Des del 1689 fins a la Revolució Americana, les colònies van estar quasi sempre involucrades en un conflicte militar. Les guerres van afectar greument el comerç i el períodes de postguerra estaven caracteritzats per profundes depressions. Concretament, a Boston, la població activa i l'economia es van ressentir terriblement a causa de les guerres i els problemes econòmics van ser el caldo de cultiu per a l'agitació pública. Les masses sovint sortiren al carrer i intimidaren o robaren als rics. Gary Nash posa en relleu que mentre a Filadèlfia i Nova York hi havia problemes econòmics, menys severs que a Boston, les revoltes, i manifestacions van existir, tanmateix, quan l'economia va tornar al seu cabal aquestes revoltes van cessar mentre que a Boston, on l'economia només empitjorava van anar cada cop a més. Nash divideix el llibre en dos meitats, la primera meitat anomenada *Growth and War* va des del 1690 fins al 1740 i detalla el desenvolupament i el creixement econòmic d'aquests ports. La segona meitat, que va des del 1740 al 1776, *Conflict and Resolution*, descriu l'atmosfera econòmica i social que acaba desembocant en la revolució. Nash exposa aquestes relacions entre el descontentament popular i les penúries econòmiques amb dades, concretament llistes d'impostos, inventaris, registres de salaris etc.

Al final del llibre Nash reafirma la idea de que les classes dominants van ser capaces de conduir aquestes masses descontentes a favor dels seus interessos quan després del 1765 els líders polítics van començar a fer servir el concepte de "el poble" per tal d'unificar a tota la població colonial en el sentit de seguir un objectiu comú socialment transversal.

---

³⁶ Nash, Gary. *The Urban Crucible: Social Change, Political Consciousness and the Origins of the American Revolution*. Publicat per primer cop el 1979.

Thomas Peters: millwright and deliverer

Una altra obra de Nash que reforça la idea d'una revolució multiracial, des de baix, i descrita des del particular de la gent corrent per treure'n conclusions generals es un capítol del llibre *Struggle and Survival in Colonial America* publicat el 1981.

El text explica la història d'un jove nigerià que va ser segrestat a l'Àfrica i convertit en esclau per treballar a Amèrica. Durant la Revolució Americana el bàndol Britànic, com a mesura de pressió, va animar als esclaus a revoltar-se contra els seus amos americans i allistar-se a l'exèrcit britànic en companyies especials només de negres. Thomas Peters, nom d'esclau d'aquest home nigerià ho va aconseguir i un cop acabada la guerra, havent perdut, se li va oferir una terra a Nova Escòcia i l'estatus d'home lliure. A pesar d'això, a la pràctica no ho va ser ja que en la zona hi havia encara una forta segregació social. Comenta Nash que Peters no havia llegit ni pamflets ni participava de la vida política americana, per tant, les seves motivacions per a lluitar van ser altres: aconseguir la seva llibertat individual i la dels esclaus americans basant-se en el principi natural de que tot home ha de ser lliure.

La motivació de la Revolució: la defensa dels propis interessos

Nash presenta una realitat complexa. Si bé argumenta que els motius que incitaren a la revolució son motius purament racionals, com per exemple les manifestacions per a la millora econòmica de la població o la consecució de la llibertat per a aquells que eren esclaus també fa un incís en la ideologia com a motor de la revolució. Nash comenta que si bé el que impulsa a revoltar-se son els aspectes econòmics també juguen un paper rellevant les ideologies. Nash argumenta que son dos conceptes indissociables ja que tothom té interessos i una ideologia.

El paper del bàndol Americà: la reconducció de les masses

Nash exposa el paper del bàndol Americà d'una manera al meu entendre força semblant a la de Jensen, ja que deixa en un segon terme els britànics per centrar-se en el conflicte de classes a Amèrica, i com aquestes classes menys poderosos econòmicament i menys cultivades intel·lectualment però amb més poder pel fet de ser la majoria en un context en que traspuaven indignació i enuig, foren reconduïdes per les classes dominats, aquells que tenien el poder econòmic i polític, envers a un odi contra els britànics.

Per altra banda aquestes classes poderoses tenien els seus propis interessos en la revolta contra els britànics. Per una banda, argumenta Nash, tenien por de patir una major pressió per part dels Britànics no tan sols econòmica sinó de resta de llibertats. Consideraven que a independència suposaria una major acumulació de poder.

El paper del bàndol Britànic: en un segon pla

El bàndol britànic queda en segon terme. Tant Nash com Jensen centren el conflicte en la societat de classes americana per tant no presenten als britànics com a tirans ni com a benefactors sinó com un agent més en el conflicte per la obtenció, o en aquest cas la retenció del poder.

El caràcter de la revolta: la lluita de classes

Nash presenta la Revolució Americana clarament com una revolta de classes. O per anar més enllà com una revolta de grups socials, no solament estratificats per la capacitat adquisitiva sinó també per l'estatus social marcat per la raça, la professió o la família. Nash s'endinsa en la història de l'individu corrent per analitzar que era allò que el motivava per a començar una guerra, i en els individus analitzats troba motius molt heterogenis.

Conclusió

Des del meu punt de vista l'estudi de la historiografia ens ha de mostrar als estudiants d'història, als futurs historiadors, la valuosa lliçó que sovint no portem apresada del batxillerat o de secundària: la història no és ni infal·lible ni immutable. De vegades sembla complicat entendre aquestes idees però és clar que la història no és solament allò que va ocórrer, ja que sovint no en tenim els detalls exactes, mil·limètrics, del que va passar. I encara que els tinguéssim no tindríem potser la mateixa capacitat de raonament dels avantpassats (ni tant sols dels nostres pares) per unir totes les peces i el que ens sortiria seria com un quadre cubista. Sinó les interpretacions de les dades que tenim vistes des del prisma de l'actualitat i a través de diferents no solament ideals d'interpretació sinó també tècniques d'anàlisi.

Amb un estat de la qüestió podem asserenar-nos, llegir les diferents interpretacions i idees que ens ofereixen els historiadors i obrir una porta a l'estudi del tema donant una pròpia interpretació o matisant-ne una d'existent.

Concretant en el cas de la Revolució Americana els exemples son nombrosos: hi ha historiadors que consideren la revolució com una persecució de la llibertat, aquesta visió més romàntica es contrastada per la purament racional de les lluites de classes, influenciada per la revolució industrial i la consciència de classe. També ens ofereixen la possibilitat, per explicar-ho senzill, de qui eren els bons i qui eren els dolents o si per altra banda els dos bàndols estaven equivocats o els dos tenien part de raó.

Sembla sorprenent que pels mateixos fets històrics les interpretacions siguin tant variades, però això és degut a que la idiosincràsia de l'home i la dona, i per extensió, de l'historiador i la historiadora canvia al llarg del temps i per tant la seva visió de la història també ho fa en consonància.

Altres escoles que tractaren el tema

Si bé s'ha considerat degut a les característiques del treball, analitzar algunes obres d'uns pocs autors representatius d'una sèrie de tendències historiogràfiques, hi han més obres i articles de referència, més autors i sobretot més tendències. L'objectiu d'aquest últim apartat és documentar breument algunes d'aquestes escoles que tractarien l'estudi de la Revolució Americana la opinió de les quals pot estar més o menys antiquada, més o menys obsoleta o més o menys important i transcendental, però per sobre de tot ha de ser respectada.

L'escola Teutònica

Aquesta escola està descrita per Charles A. Beard en *An Economic Interpretation of the Constitution of the United States*. La ideologia d'aquesta escola se centra en la idea de que els pobles Teutònics son especialment hàbils, tenen un talent innat o un do per la política. Aquests van acabar amb l'Imperi Romà i amb els vestigis de la cultura britànica pre-existent i van crear un sistema de govern lliure. Els descendents d'aquests viatjaren a Amèrica essent la Constitució Federal Americana la seva obra culminant. Un autor d'aquesta corrent historiogràfica va ser William Stubbs expressant la seva ideologia en la obra *Constitutional History of England*.

D'història Atlàntica

L'escola Atlàntica compara diferents aspectes de la història dels pobles de Nord Amèrica i d'Europa on hi veu un patró comú per tal de treure'n conclusions. En el cas de la Revolució Americana Jaques Godechot considera que aquesta no és un fet aïllat a estudiar de forma singular sinó que és un fet dins d'un procés més gran que l'anomena "les revolucions atlàntiques". En el seu llibre *Les Révolutions Atlantiques* compara la revolució Americana amb altres revolucions europees, especialment la francesa, destacant-ne les similituds i considerant-ho tot com un moviment occidental propi de finals del segle XVIII.

L'escola del Consens o els Conservadors

Després de la Segona Guerra Mundial va sorgir una nova escola que va ser en molts aspectes un retrocés a la tradicional escriptura de la història del segle passat reflectint també la recent aparició dels Estats Units com una superpotència global. Consideraven que hi havia hagut conflictes però les disputes americanes internes mai s'havien acostat a la maldat dels aixecaments i les revolucions europees. Els historiadors del Consens celebraven els èxits del capitalisme democràtic americà. Richard Hofstadter donava suport a aquesta corrent de pensament en la publicació *Beard and the Constitution: The History of an Idea*.

L'escola representativa

Aquesta escola també és mencionada en el llibre de Charles A. Beard i es defineix amb la idea de l'absència d'interpretació de la història amb l'aportació exclusiva de dades amb l'objectiu de no influir en el seu lector en la seva manera d'interpretar la història, o d'entendre el que llegeix. Normalment va estar criticada pel fet de no oferir les causes o els motius pels quals succeïa un fet o un altre.

Bibliografia

Obres principals

BAILY, Bernard. *Los Orígenes ideológicos de la revolución norteamericana*. Paidós, cop. 1972.

BANCROFT, George. *History of the United States of America, from the discovery of the American continent*. 4ª ed. Boston: Little, Brown and Company, 1860. Vols 4 – 9

JENSEN, Merrill. *The Articles of Confederation: An Interpretation of the Social Constitutional History of the American Revolution 1774-1781*. 8ª ed. USA: The University of Wisconsin Press, 1976. ISBN 0-299-00204-7

MCLEAN ANDREWS, Charles. *The Colonial Background of the American Revolution*. USA: Yale University Press, 1961. ISBN 0-300-00004-9

NASH, Gary. Thomas Peters: Constructor de molinos y libertador. En V.V.A.A. *Lucha por la supervivencia en la América colonial*. México: Fondo de Cultura Económica, 1987. ISBN 9681627423

NASH, Gary. *The Urban crucible : social change, political consciousness and the origins of the American revolution*. Cambridge : Harvard University Press, 1979.

Obres de suport

BEARD, Charles A. *An Economic Interpretation of the Constitution of the United States*. USA: Dover Publications, inc., 2004. ISBN 0-486-43365-X

BOSCH, Aurora. *Historia de Estados Unidos : 1776-1945*. Barcelona : Crítica, cop., 2005. ISBN 8484326233

GODECHOT, Jacques Léon. *Las Revoluciones 1770-1799*. Barcelona : Labor, 1974. ISBN 8433593463

RAMSAY, David. *The History of the American Revolution*. Massachusetts: Applewood Books, 1789. Vol 1 - 2